

Læserbrev i Nordvest Nyt 29. Januar 2020

Venstre vil sende flere penge til Bruxelles

Christel Schaldemose, Marianne Vind og Niels Fuglsang, medlemmer af Europa-Parlamentet for Socialdemokratiet

Det har ikke været nemt at slå en politisk holdning af Venstre på det seneste. Det har dog ændret sig pludseligt med forhandlingerne om EU's kommende budget. Her insisterer Venstre nemlig på én ganske klar politisk holdning: Det skal være dyrere for Danmark at være medlem af EU.

Partiet siger, at man gerne vil støtte, at Danmark betaler så lidt som muligt til EU. Samtidig nægter Venstre dog at give mandat til, at regeringen kan nedlægge veto mod budgettet, hvis det ikke indeholder vores nuværende milliardstore rabat på EU-budgettet. Den rabat har vi haft, siden den forrige socialdemokratiske regering forhandlede den hjem for syv år siden.

Danmark skal og vil selvfølgelig ikke kun kæmpe for at beholde rabatten. Socialdemokratiets linje har hele tiden været at kæmpe for at holde EU's budget så lavt som muligt. Det betyder ikke, at vi vil skære på klima- og migrationsindsatsen. Tværtimod. EU's budget skal i langt højere grad gå til at løse grænseoverskridende problemer i stedet for direkte støtteordninger som landbrugsstøtten og strukturfondene. Politik er ingen gavebod, det er benhård prioritering af skatteydernes penge. Vi mener, det skal ske inden for rammen af et ansvarligt budget. Det troede vi også, at Venstre mente.

Socialdemokratiet ønsker at holde medlemsstaternes bidrag til EU på 1 procent af bruttonationalindkomsten. EU-Kommissionen og en række af de andre lande vil hæve bidraget til 1,11 procent eller mere. Det kan lyde af meget lidt, men i virkeligheden betyder forskellen mellem de to forslag knap 3 milliarder kroner hvert år, som Danmark skal betale i ekstra bidrag til EU. Det er rigtig mange penge, som vil gå ud over vigtige initiativer i det nære. Det er for eksempel mere end afskaffelsen af uddannelsesloftet, psykiatriløftet og udtagningen af ubæredygtig landbrugsjord koster - til sammen.

At kæmpe for ansvarlige udgifter helt generelt gør dog ikke rabatten mindre væsentlig. Danmark er fortsat et af de lande, som per indbygger betaler aller mest til EU. Derfor er det rimeligt, at vi både kæmper for det lavest mulige budget og samtidig insisterer på, at den danske rabat videreføres. Danmark kan ikke diktere udfaldet af forhandlingerne, men vi kan kæmpe for det bedste mulige resultat for danskerne. Hvis blot Venstre ville støtte op.

Hvis vi ikke insisterer på rabatten, stiller vi os ringere end vores EU-naboer Sverige og Holland, som næppe vil opgive deres rabatter. Hvis vi opgiver den socialdemokratiske milliard, risikerer vi altså, at de danske skatteborgere kommer til at betale uforholdsmæssigt mere end vores EU-naboer i Sverige og Holland.